

Jde, aby kostlivec dělal Santu a Santa kostlivce?

Byli jsme v pohádce! Dostali jsme se do ní speciálním posunem času. Začalo to přesně v 8 hodin. Paní učitelka dotykovou tyčinkou na interaktivní tabuli začala posouvat ručičku hodinek, které říkáme běžec. Je to ta delší. Menší ručička je počítáč. Když ručička uběhla čtvrt svého okruhu, ťukli jsme jednou lehounce dvěma pastelkami o sebe, když uběhla druhou čtvrt kola (neboli půl kola), ťukli jsme dvakrát, při doběhnutí třetí čtvrtě kola zaznělo ťuknutí třikrát, asi nikoho nepřekvapí, že po odběhnutí čtvrté části jsme ťukli čtyřikrát. A to bylo teprve devět. Běžce a počítáče jsme bedlivě sledovali a hodně jsme ladili sluch, abychom byli všichni sešraní. Když se nám souhra trochu sypala, tak nám paní učitelka nenápadně napověděla na prstech. Zvládli jsme to! Ťuknutí za ťuknutím. Až jsme se dočkali magické půlnoci. Byli jsme napjatí, co bude dál. Dostali jsme otázku k zamyšlení. Jestli si vzpomeneme na nějakou svou nespokojenost. Vzpomněl si každý. Někdo byl nespokojený se sebou a někdo tak trochu s někým jiným. Pak jsme si pohodlně sedli do kruhu na koberec a paní učitelka nám četla knížku. Byl to příběh o Jackovi, který žije v Halloweenu. Kdybyste si příběh chtěli přečíst také, tak se jmenuje Můra noční, předvánoční. Báseň napsal Tim Burton a přeložil Richard Podaný. Po přečtení celé knihy jsme lovili dřevěné destičky s návodnými „otázkami po čtení“. A tak jsme díky nim vymýšleli název knihy, ptali se Jacka na vše, co nás napadlo, přemýšleli jsme nad důvody, proč by si měl knihu někdo přečíst a také o myšlence příběhu. Naše přemýšlení zůstalo zdokumentováno:

- Kniha se hodí k Halloweenu.
- Prožiješ Halloween.
- Hodně se naučíš, vše nevyjde podle plánu.
- Všechno nevyjde tak, jak myslíš.
- Nemůžeš dělat něco, co Ti nepatří, nepřísluší.
- I když chceš udělat něco dobře, tak se ti to nemusí povést.
- Nejde, aby kostlivec dělal Santu a Santa kostlivce.
- Santa zachránil Jacka, uklidňoval ho, řekl, že ta práce pro něj není vhodná. Santa rozdál jiné dárky, ukázal Jackovi, že ho má rád. Odpustil mu.
- Kniha je zajímavá a zábavná. A vtipná.

Příběh se nám líbil moc, a tak jsme ho poslouchali podruhé, a přitom si každý kreslil svého Jacka. A potom? Utvořili jsme dvojice. A vyprávěli si. Navzájem. Pohádku, ve které je hlavní hrdina náš kamarád a jeho oblíbená věc. V pohádce se mohlo odehrát lecco, ale musela rozhodně dobře skončit. To abychom kamarádovi udělali radost.

(inspirováno technikou Pohádka jako dárek, od Barbory Valentové Voráčkové)

Jaké pohádky jsme si vyprávěli, to Vám nepovíme. Naše představy pohádky pro nás jsme si ale na památku nakreslili k Jackovi. A přitom jsme na přání poslouchali příběh do třetice. A to je konec, protože z půlnoci bylo poledne. Ani jsme se nenadáli.

Prožili školáčky z II. B a Jana Barnová

